

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/107/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419201035
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8419201035.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO:31 335 004, proti žalovaným : X./ K. C., L.. XX.XX.XXXX, J. XXX XX E. XX S. X./ G. C., L.. XX.XX.XXXX, J. XXX XX E. XX, o zaplatenie 5.814,05 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1/ a 2/ rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 3.512,37 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.562,37 eur od 20.02.2018 do 23.07.2018 a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.512,37 eur od 24.07.2018 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 60,-eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 20. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 20. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 29.04.2019 domáhal, aby súd uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne mu zaplatiť sumu 5.814,05 eur, spolu s úrokom vo výške 6,69 % ročne zo sumy 5.644,92 eur od 20.02.2018 do 23.07.2018, zo sumy 5.594,92 eur od 24.07.2018 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.864,05 eur od 20.02.2018 do 23.07.2018, zo sumy 5.814,05 eur od 24.07.2018 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Svoju žalobu odôvodňoval tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č.2894065 9 01 bola so žalovanými v 1. a 2. rade uzatvorená Zmluva o úvere č.XXXXXXX X XX zo dňa 06.02.2013 v súlade s ktorou poskytol žalobca medziúver vo výške 6.500,-eur tak, že dňa 11.02.2013 bola vyplatená suma vo výške 5.200,-eur a dňa 02.04.2013 suma vo výške 1.200,-eur. Uviedol, že poskytol celkovú sumu vo výške 6.500,-eur, a to v súlade s článkom VIII bod 8.1 zmluvy o úvere podľa ktorého sa dojednaný poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 100,-eur zúčtuje pri prvom čerpaní peňažných prostriedkov úveru tak, že celková suma poukazovaných peňažných prostriedkov úveru bude znížená o výšku tohto poplatku. V žalobe tvrdil, že žalovaní sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky z medziúveru vo výške 6,69 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 36,24 eur splatnými do 15.dňa v mesiaci a do pridelenia cieľovej sumy sa zaviazali vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 7,46 eur splatné do 15.dňa v mesiaci. Splátky medziúveru sa žalovaní podľa žalobcu zaviazali poukazovať jednou sumou spolu vo výške 43,70 eur len na konto stavebného sporenia. Podľa žalobcu žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver

prestali riadne a včas splácať, omeškané splátky nedoplatili ani po výzve listom zo dňa 10.01.2018, preto žalobca dňa 19.02.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom, následne po spojení oboch účtov prostriedky na účte stavebného sporenia boli započítané na úhradu nesplatennej časti medziúveru, čím nasporená suma 855,08 eur znížila nesplatenú časť medziúveru 6.500,-eur na sumu 5.644,92 eur. Dlžná suma ku dňu mimoriadnej splatnosti úveru tak predstavovala 5.864,05 eur a pozostávala z istiny vo výške 5.644,92 eur ako rozdielu sumy poskytnutého medziúveru vo výške 6.500,-eur a nasporenej sumy vo výške 855,08 eur a nezaplatených 6,69 % ročných úrokov z medziúveru vo výške 219,13 eur. Žalobca tvrdil, že nakoľko požadovaním predčasného splatenia úveru zmluva o úvere nezaniká, naďalej úročí aktuálnu istinu medziúveru dohodnutým úrokom za úver vo výške 6,69 % a zároveň zostatok dlhu ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne s poukazom na článok IX bod 9.3 zmluvy o úvere. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti bola podľa žalobcu na dlžnú sumu uhradená žalovanými len suma 50,-eur dňa 23.07.2018, ktorá bola započítaná na úhradu istiny medziúveru, preto sa domáha zaplatenia zvyšku dlžnej sumy vo výške 5.814,05 eur spolu s príslušenstvom súdnou cestou.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil a spolu s ňou predložil zmluvu o úvere č.XXXXXXX X XX zo dňa 06.02.2013, Poslednú výzvu na úhradu zo dňa 10.01.2018 s doručenkami, Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 19.02.2018 s doručenkami, výpis z účtu stavebného sporenia a výpis z účtu medziúveru.

4. Žalovaní sa k žalobe písomne vyjadrili tak, že žiadajú o možnosť mesačnej splátky vo výške 25,-eur, čo odôvodnili tým, že sú nezamestnaní, sú v hmotnej núdzi. Žalobca s takou výškou splátky nesúhlasil nakoľko splatenie dlhu by trvalo 23 rokov, čo je neprimeraná doba, súhlasil by so splátkou 130,-eur mesačne.

5. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na ktoré sa nedostavil žalobca ani žalovaný v 2./ rade napriek riadnemu a včasnému predvolaniu. Žalobca neúčast' na pojednávaní zakaždým ospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal. Žalovaný v 2./ rade neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, o jeho odročenie nežiadal. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu a žalovaného v 2./ rade, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

6. Žalovaná v 1./ rade na pojednávaní uviedla, že splátka 130,-eur mesačne je pre nich vysoká, nie je schopná platiť na úver viac ako 10,-eur a manžel 25,-eur, spolu teda 35,-eur mesačne, keďže má aj iné konanie na súde so žalobcom, manžel - žalovaný v 2./ rade je ťažko chorý na srdce a ona je tiež chorá a berie lieky, preto prosí o povolenie splátok.

7. Pri svojom výsluchu uviedla, že peniaze potrebovali na obnovu bývania, potvrdila uzavretie zmluvy, kým poberala materské, úver splácali, naposledy platili v novembri 2017, odvtedy ani po podaní žaloby neplatili nič. Potvrdila, že chodili im od žalobcu upomienky a výzvy, reagovala na ne, žiadala o splátky, ale na to jej prišla odpoveď že má platiť po 130,-eur mesačne čo bolo pre ňu veľa. Uviedla, že je vydatá, s manželom majú dve plnoleté deti a jedného 5 ročného syna, platia mu škôlku, sú v hmotnej núdzi, ich spoločným príjmom je len suma 270,-eur mesačne a prídavok na dieťa. Iné príjmy, úspory ani majetok väčšej hodnoty nemajú.

8. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomných vyjadrení žalobcu, vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej v 1./ rade, keďže ho považoval za nevyhnutný pre rozhodnutie tohto spotrebiteľského sporu (§ 295 CSP), oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovanými namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné, oboznámením sa s dôkazmi o pomeroch žalovaných, pričom zistil tento skutkový stav:

9. Žalobca uzavrel so žalovanou v 1. rade ako dlžníkom- stavebným sporiteľom a žalovaným v 2. rade ako spoludlžníkom dňa 06.02.2013 písomnú zmluvu označenú ako zmluva o úvere č.XXXXXXX X XX, ktorou sa zaviazal poskytnúť dlžníkom na preklopenie obdobia, kým budú splnené podmienky na pridelenie cieľovej sumy a poskytnutie stavebného úveru medziúver pod číslom XXXXXXXXXXXX vo výške 6.500,-eur s tým, že pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok ako aj Všeobecných podmienok stavebného sporenia a úverov pre fyzické osoby (ďalej len „Všeobecné podmienky“) sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia, čím sa medziúver

zmení na stavebný úver pod číslom XXXXXXXXXX vo výške cca 4.405,12 eur. Základné úverové podmienky boli uvedené v článku I. zmluvy, kde ako druh úveru je uvedené medziúver - spotrebiteľský na dobu určitú, ako výška medziúveru/celková výška úveru je tam uvedená suma 6.500,-eur s tým, že úroková sadzba medziúveru je 6,69 % ročne. Žalovaní sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky medziúveru, a to 229-mi pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 36,24 eur vždy k 15.dňu mesiaca a zaviazali sa vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení pravidelné vklady vo výške 7,46 eur mesačne vždy v 15.deň mesiaca. V závere článku I zmluvy je opätovne uvedené, že celková výška medziúveru v mene euro je 6.500,-eur s tým, že celková čiastka medziúveru, ktorú musí dlžník zaplatiť je 16.781,52 eur. Vyššie uvedené skutočnosti boli zistené z písomného vyhotovenia zmluvy predloženého žalobcom (čl.4 až 8 spisu).

10. V zmluve v článku VIII označenom ako Poplatky a náklady je uvedené, že dlžník je povinný uhradiť veriteľovi nasledovné poplatky a náklady súvisiace s úverom, kde pod bodom 8.1 je uvedený poplatok za spracovanie úveru, ktorý si veriteľ zúčtuje pri prvom čerpaní peňažných prostriedkov úveru tak, že celková suma poukazovaných peňažných prostriedkov úveru bude znížená o výšku tohto poplatku.

11. Súčasťou zmluvnej dokumentácie predloženej žalobcom je Amortizačná tabuľka pre medziúver a stavebný úver (čl.15 spisu) a v nej je uvedené, že celková čiastka, ktorú bude musieť spotrebiteľ zaplatiť vo výške 16.781,52 eur pozostáva z istiny vo výške 6.500,-eur, z úrokov vo výške 9.464,84 eur, z poplatkov vo výške 810,68 eur a z pomernej časti poplatku za uzatvorenie zmluvy o stavebnom sporení pripadajúcej na fázu stavebného úveru vo výške 6,-eur. Spolu súčet uvedených súm (6.500,-eur +9.464,84 eur + 810,68 eur +6 eur) je suma 16.781,52 eur uvedená ako celková čiastka ktorú bude musieť spotrebiteľ zaplatiť.

12. Súd dňa 05.12.2019 žalobcu vyzval oznámiť z čoho konkrétne, z akých poplatkov pozostáva časť celkovej čiastky medziúveru, ktorú mal podľa zmluvy dlžník zaplatiť spočívajúca v poplatkoch vo výške 810,68 eur, na čo žalobca v podaní súdu doručenom dňa 18.12.2019 oznámil, že sumu poplatkov 810,68 eur v zmysle Amortizačnej tabuľky predstavujú nasledovné poplatky : poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 100,-eur, poplatky za vedenie účtu medziúveru vo výške 580,-eur a poplatky za vedenie účtu stavebného úveru vo výške 130,68 eur. K poplatku za spracovanie medziúveru žalobca uviedol, že ide o nárok vyplývajúci priamo zo zákona, konkrétne o odplatu, ktorú je banka oprávnená požadovať od dlžníka v zmysle § 499 Obchodného zákonníka, pričom žalobca odplatu vo výške 100,-eur považuje za primeranú.

13. Žalobca tvrdí, že žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky, keď medziúver riadne a včas nesplácali a tak listom zo dňa 19.02.2018 označeným ako Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (čl. 20 a 22 spisu) po predchádzajúcom upozornení žalovaných na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti listom zo dňa 10.01.2018 (čl. 18 a 19 spisu) oznámil žalovaným, že z dôvodu porušenia povinnosti splácať úver riadne a včas napriek predošlým upozorneniam a omeškaniu, ktoré trvá dlhšie ako 3 mesiace nastala ku dňu 19.02.2018 mimoriadna splatnosť úveru. Žalobca žalovaných súčasne vyzval vrátiť celú dlžnú sumu vrátane príslušenstva, ktorá ku dňu 19.02.2018 predstavuje 6.004,05 eur. Žalobca uviedol, že po trvalom upustení od vymáhania poplatkov za upomienky vo výške 140,-eur ostal dlh žalovaných na zosplatnenom úvere vo výške 5.864,05 eur, pričom do podania žaloby bola z danej sumy uhradená len časť vo výške 50,-eur, preto dlh žalovaných je 5.814,05 eur.

14. Zo žalobcom predloženého výpisu z účtu zosplatneného medziúveru (čl. 23 spisu) súd zistil, že v tomto je zaznamenané vyplatenie medziúveru dlžníkovi dňa 11.02.2013 a dňa 02.04.2013 tak, že najskôr dňa 11.02.2013 bola vyplatená suma 5.200,-eur eur a potom dňa 02.04.2013 suma 1.200,-eur, spolu teda reálne vyplatená bola suma 6.400,-eur. Potom sú tam zaznamenané jednotlivé predpisy a vklady žalovaných z ktorých vyplýva, že posledný vklad bol uhradený dňa 24.11.2017 vo výške 32,73 eur. Pri dátume 19.02.2018 je tam zaznamenané vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru s tým, že v tento deň na čiastočné vyrovnanie medziúveru započítaná bola suma 855,08 eur, čo podľa žalobcom predloženého výpisu z účtu stavebného sporenia (čl.25 spisu) bola suma nasporená na účte stavebného sporenia k dátumu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Z výpisu z účtu zosplatneného úveru vyplýva, že k dátumu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru evidovaná bola ako neuhradená celková suma 5.864,05 eur pozostávajúca z istiny 5.644,92 eur a úrokov 219,13 eur, pričom po zosplatnení úveru dňa 23.07.2018 uhradená bola suma 50,-eur.

15. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, nemôže byť pochýb o tom, že zmluva uzavretá medzi stranami dňa 06.02.2013 je zmluvou spotrebiteľskou, na čom nič nemení to, že samotná základná zákonná úprava zmluvy o úvere ako zmluvného typu je obsiahnutá v ustanoveniach §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka a zmluva o úvere v tradičnom ponímaní (§ 261 Obchodného zákonníka) patrí medzi tzv. absolútne obchody. O tom, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu a spotrebiteľský úver boli koniec koncov obe zmluvné strany v čase uzavretia zmluvy uzrozumené a zodpovedalo to ich prejavenej vôli, keďže aj z nimi použitého označenia dojednaného úveru vyplýva, že sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, keď ako druh úveru je v zmluve výslovne uvedené medziúver/spotrebiteľský na dobu určitú, z čoho je zrejmé, že nejednalo sa v danom prípade o úver vylúčený v zmysle § 1 ods.3 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch z režimu spotrebiteľského úveru. Aj dôvodová správa k § 1 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch uvádza, že napr. úvery poskytované stavebnými sporiteľňami spadajú pod zákon, pokiaľ sú poskytované na rekonštrukciu, modernizáciu, dostavbu nehnuteľnosti, t.j. ak ich účelom je zvýšenie hodnoty nehnuteľnosti. V danom prípade, vychádzajúc z účelu úveru uvedeného v článku III úverovej zmluvy jednalo sa práve o úver na modernizáciu a obnovu bývania dlžníka, teda o spotrebiteľský úver.

16. Podporne súd dodáva, že súčasné znenie § 7 ods.7 zákona č.310/1992 Z.z. o stavebnom sporení už aj výslovne upravuje, že ak stavebná sporiteľňa poskytuje stavebnému sporiteľovi, ktorý je fyzickou osobou-nepodnikateľom, alebo inej fyzickej osobe-nepodnikateľovi stavebný úver alebo úver podľa § 2 ods. 4 písm. d) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/310/20160321>> na stavebné účely uvedené v § 11 ods.1 písm. c), teda na stavebné úpravy, modernizáciu a obnovu bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu alebo na udržiavacie práce na nich (účel úveru uvedený tu v článku III bod 3.1 zmluvy) alebo na úhradu záväzkov súvisiacich s týmito stavebnými účelmi, pri poskytnutí takéhoto úveru postupuje aj podľa osobitného predpisu, pričom poznámka pod čiarokou odkazuje na zákon o spotrebiteľských úveroch. Preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (06.02.2013) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

19. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

20. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

21. Podľa § 11 ods.1 zákona ZoSÚ v znení účinnom ku dňu 06.02.2013 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>>,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>>,

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>> alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzatváraná žalobcom so žalovanými je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

25. Súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania konštatuje, že žalobca preukázal, že žalovaným vznikol dlh z predmetnej úverovej zmluvy, ten v čase podania žaloby bol splatný, preto žalobca mohol žalobou uplatniť nárok na jeho vrátenie. S výškou žalobcom uplatneného nároku sa však súd nestotožnil, nakoľko úver poskytnutý žalovaným podľa názoru súdu bol pre nedodržanie zákonných náležitostí zmluvy bezúročný a bez poplatkov a preto žaloba žalobcu bola dôvodná len v časti.

26. Nie je sporné, že žalobca poskytol žalovaným úver, a že jednalo sa o spotrebiteľský úver za účelom financovania stavebných úprav, modernizácie a obnovy bývania. Žalobca predloženým výpisom z účtu zosplatneného medziúveru preukázal, že poskytol na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovaným peňažné prostriedky vo výške 6.400,-eur (5.200,-eur + 1.200,-eur). Ako celková výška spotrebiteľského úveru (náležitosť predpísaná v § 9 ods.2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch) je v zmluve uvedená suma 6.500 eur (viď článok II. - predmet zmluvy ako aj článok I zmluvy - základné úverové podmienky kde je viackrát uvedené, že celková výška medziúveru je 6.500,-eur). Žalobca k tomu v žalobe uviedol, že cit.“ Poskytol celkovú sumu vo výške 6.500,-eur a to v súlade s článkom VIII bod 8.1 zmluvy o úvere, podľa ktorých sa poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 100,-eur (čl. II bod 9.2 Sadzobníka poplatkov pre fyzické osoby platného od 1. Januára 2013) zúčtuje pri prvom čerpaní peňažných prostriedkov úveru tak, že celková

suma poukazovaných peňažných prostriedkov úveru bude znížená o výšku tohto poplatku (5.200,-eur + 1.200,-eur + 100,-eur = 6.500,-eur“).

27. Podľa názoru súdu započítanie poplatku za spracovanie medziúveru do celkovej výšky úveru nemá zákonnú oporu, v dôsledku čoho údaj o celkovej výške úveru uvedený v zmluve je zjavne nesprávny, čím nie je dodržaná táto zákonom predpísaná náležitosť, preto sa podľa § 11 ods.1 písm.b) v spojení s § 9 ods.2 písm.g) ZoSÚ jedná o bezúročný a bezpoplatkový úver.

28. Podľa § 2 písm. g/ zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

29. Z vykonaného dokazovania aj zo samotného tvrdenia žalobcu je zrejmé, že reálne žalovaným poskytnutá bola len suma úveru vo výške 6.400,-eur. Uvedená peňažná suma mala byť podľa názoru súdu uvedená ako celková výška poskytnutého spotrebiteľského úveru. Poplatok za spracovanie medziúveru už z logiky veci nie je plnením veriteľa dlžníkovi, ale plnením dlžníka veriteľovi, preto podľa názoru súdu nemožno ho poňať do údajov o celkovej výške spotrebiteľského úveru. Sú to náklady spojené s poskytnutím úveru, mali byť preto zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Akékoľvek obchádzanie kogentnej zákonnej definície spotrebiteľského úveru a nákladov spojených so spotrebiteľským úverom nie je možné hodnotiť inak než obchádzanie zákona. K tomu podporne pozri uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.03.2017 sp.zn.20Co/126/2016, kde bol riešený obdobný prípad so záverom, že ide o obchádzanie zákona. Súd v tejto súvislosti, pokiaľ ide o právne posúdenie klamlivého konania vo vzťahu k výške úveru, cene služby a k spôsobu jej výpočtu poukazuje tiež napr. na Rozsudok NS SR, sp. zn. 3 Sžo/19/2012.

30. Údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru uvedený v zmluve (6.500 eur) tak súd nepovažuje za správny, čo v zmysle § 9 ods.2 písm.g) v spojení s § 11 ods.1 písm.b) zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je samostatným (tu prvým) dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

31. Vo vzťahu k uvedenému súd poukazuje na rozsudok SD EÚ vo veci C-377/14 (Radlinger a Radlingerová/FINWAY, a.s.), ktorý vo výroku rozsudku v bode 3. výslovne uviedol, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené.

32. Aj legálna definícia pojmu celková výška spotrebiteľského úveru obsiahnutá v § 2 písm.l) zákona o spotrebiteľských úveroch uvádza, že sa ňou na účely tohto zákona rozumie maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

33. V kontexte už uvedeného je zrejmé, že v tu prejednávanom spore celková suma, ktorú žalovaní reálne dostali k dispozícii od žalobcu, a teda celková výška úveru činila v skutočnosti len 6.400,-eur a nie sumu 6.500,-eur uvedenú v zmluve. A nakoľko je vylúčené do celkovej výšky úveru započítať sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené, pričom v danom prípade suma 100,-eur titulom poplatku za spracovanie medziúveru nesporne takou sumou je a táto nebola spotrebiteľovi reálne vyplatená, už len táto skutočnosť je dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, keďže pre takýto záver stačí, že chyba, resp. je uvedená nesprávne čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v § 11 ods.1 písm.b) ZoSÚ.

34. Podľa názoru súdu už na prvý pohľad je zrejmé a logické, že do celkovej výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru nemožno započítať plnenia, ktoré nie sú skutočným plnením veriteľa dlžníkovi ale majú byť v skutočnosti plnením dlžníka veriteľovi a teda sú nákladmi úveru. Patria teda do odplaty za úver, preto nemožno ich uvádzať v rámci výšky poskytnutého úveru.

35. Potvrďuje to aj neskoršie (aktuálne) znenie § 9 ods.14 Zákona o spotrebiteľských úveroch podľa ktorého akékoľvek poskytnuté plnenia spotrebiteľa súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere požadované alebo vybrané veriteľom alebo treťou osobou sa považujú za plnenia spotrebiteľa veriteľovi a za súčasť odplaty podľa osobitných predpisov.18aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321>> Každé plnenie vybrané veriteľom alebo treťou osobou v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere je veriteľ povinný bezodkladne evidovať podľa osobitného predpisu;18ab) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321>> na tento účel sa veriteľ nemôže dovoliavať skutočnosti, že plnenie prijala tretia osoba.

36. Správnosť uvedeného výkladu potvrďuje podľa názoru súdu aj súčasný vykonávací predpis k § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka ktorým je Nariadenie vlády SR č.87/1995 Z.z. podľa ktorého (§ 1 ods.1) odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

37. Krajský súd v Prešove už pred viac ako šiestimi rokmi, v rozsudku z 21. novembra 2012, sp. zn. 18Co 109/2011 formuloval názor, s ktorým sa súd stotožňuje a v zmysle ktorého je neprijateľný taký postup pri uzatvorení úverovej zmluvy a také jej ustanovenie, ktoré veriteľovi umožňuje inkasovať prvú splátku a poplatok už pri poskytnutí úveru. V zmysle predmetného rozsudku , cit. „je poskytovanie úveru za stavu, že si z neho ešte pred jeho poskytnutím dodávateľ zinkasuje nejakú jeho časť v rozpore s ratio legis právnej úpravy úveru...Takéto úverovanie odporuje aj spotrebiteľskému právu, pretože sa spotrebiteľovi poskytuje úver na jeho ekonomické využitie v krátenej výške a úroky sa pritom počítali aj z neposkytnutých peňažných prostriedkov.“

38. Je nepochopiteľné, ak v základných podmienkach úveru, o poskytnutie ktorého dlžník veriteľa žiada logicky preto, aby sa dostal k peňažným prostriedkom má byť v časti, kde sa upravuje výška poskytnutého úveru (teda sumy veriteľa poskytovanej v prospech dlžníka) zakomponované dojednanie, ktoré časť sumy ktorá sa zarátava do výšky dlžníkovi poskytnutého úveru „započítava“ na úhradu poplatku inkasovaného veriteľom, keď taký poplatok logicky mal byť súčasťou nákladov úveru a ako taký premietnutý do splátok úveru, nie ale do jeho poskytovanej výšky.

39. Náležitou zmluvy, ktorej nedodržanie zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru je navyše v zmysle § 9 ods.2 písm.j/ zákona aj uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

40. V zmluve je ako celková čiastka medziúveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť uvedená suma 16.781,52 eur. Avšak ani tento údaj podľa názoru súdu nie je uvedený v správnej, požiadavke zákona zodpovedajúcej výške. Paragraf 9 zákona o spotrebiteľských úveroch je uvedený pod názvom-informácie a práva týkajúce sa zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Jeho účelom teda je spotrebiteľa pravdivo informovať o reálnych, skutočnosti zodpovedajúcich parametroch úveru a jeho právach. To že tam nestačí uviesť akýkoľvek údaj, aby požiadavka zákona bola formálne naplnená, ale korektný, pravdivý údaj je zrejme aj z toho, že zákon jednotlivé údaje jasne a konkrétne špecifikuje a definuje v § 2 - vymedzenie pojmov, pričom aj z § 4 zákona - poskytovanie informácií pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že aby účel a požiadavka zákona bola naplnená, musí ísť o pravdivé a úplné informovanie spotrebiteľa.

41. Ako celková čiastka medziúveru ktorú musí dlžník zaplatiť je v zmluve uvedená suma 16.781,52 eur (vid' článok I zmluvy). Súčasťou žalobcom predloženej zmluvnej dokumentácie k danému spotrebiteľskému úveru je Amortizačná tabuľka pre medziúver a stavebný úver (rub čl.15 spisu), kde sa nachádza podrobný rozpis tejto sumy. Z neho vyplýva, že suma 16.781,52 eur pozostáva istiny vo výške 6.500,-eur, z úrokov vo výške 9.464,84 eur, z poplatkov vo výške 810,68 eur (ktorých súčasťou je podľa vyjadrenia žalobcu zo dňa 18.12.2019 aj poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 100,-eur) a z pomernej časti poplatku za uzatvorenie zmluvy o stavebnom sporené pripadajúcej na fázu stavebného úveru vo výške 6,-eur. Spolu súčet uvedených súm (6.500,-eur + 9.464,84 eur + 810,68 eur +6 eur) je suma 16.781,52 eur uvedená ako celková čiastka ktorú bude musieť spotrebiteľ zaplatiť. Z uvedeného rozpisu je teda zrejme, že táto suma má pozostávať okrem iného z istiny 6.500,-

eur a tiež z poplatku za spracovanie úveru vo výške 100,-eur, čo potvrdil aj sám žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 18.12.2019. Avšak ako už bolo uvedené, keďže už v samotnej sume 6.500,-eur je započítaný poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 100,-eur (keďže v skutočnosti vyplatená bola dlžníkovi len suma 6.400,-eur), tak potom je zrejmé a nepochybné, že do celkovo splatnej sumy je tento poplatok započítaný duplicitne, dvakrát, jednak ako súčasť istiny 6.500,-eur a potom ešte raz ako poplatok za spracovanie úveru v rámci „poplatkov“ vo výške spolu 810,68 eur. Z článku VIII bod 8.1 zmluvy na ktorý žalobca v žalobe poukázal nevyplýva nárok na dva takéto poplatky pri medziúvere, je tam dojednanie len o jednom poplatku za spracovanie medziúveru, z povahy daného úveru vyplýva, že akýkoľvek ďalší taký spracovateľský poplatok ani nemôže mať opodstatnenie, preto jeho duplicitným započítaním, navyše v situácii kedy istina poskytnutého úveru nebola 6.500,-eur ale len 6.400,-eur je aj údaj o celkovej čiastke ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa názoru súdu nesprávny.

42. Podľa legálnej definície v § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť sa na účely tohto zákona rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

43. Je tak podľa názoru súdu zrejmé, že duplicitné započítanie poplatku za spracovanie úveru jednak do celkovej výšky spotrebiteľského úveru (keďže uvedená bola suma 6.500,-eur, teda aj s týmto poplatkom) ako aj do celkových nákladov spotrebiteľa (keďže do celkovo splatnej sumy bol poplatok za poskytnutie úveru 100,-eur započítaný ešte raz) nie je súladné so zákonom o spotrebiteľských úveroch a má za následok že sa jedná v zmysle § 11 ods.1 písm. b) v spojení s § 9 ods.2 písm.g) a j) ZoSÚ o bezúročný a bezpoplatkový úver. Koniec koncov, uvedený názor už pre žalobcu nemôže byť nijako nový, či prekvapivý, keďže súd ním nijako nevybočuje zo svojej doterajšej rozhodovacej línie. Majúc na pamäti princíp právnej istoty preto súd v tejto súvislosti poukazuje na iný spor žalobcu a žalovaných (sp.zn. 2Csp/75/2019) vedený na tunajšom súde v súdnom oddelení 10 Csp a rozsudok súdu zo dňa 08.11.2019 založený na rovnakých právnych záveroch, pričom uvedený rozsudok je právoplatný.

44. S poukazom na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, súd uvádza, že v prípade vyššie popísaných nedostatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej so žalovanými ide o vážne nedostatky ktoré mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške záväzku. Súdny dvor v uvedenom rozhodnutí pritom vyslovil, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. V tomto prípade nedostatky zmluvy (nesprávne uvedenie celkovej výšky úveru a celkovo splatnej sumy) sú také závažné, že bezosporu mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške záväzku.

45. Uvedené potvrdzuje aj už spomenutý rozsudok Súdneho dvora z 21. apríla 2016 veci C-377/14 (Radlinger a Radlingerová proti FINWAY, a.s.) ktorý v bode 90 výslovne uvádza, cit' Ako sa uvádza v odôvodneniach 31 a 43 smernice 2008/48, informácia spotrebiteľa o celkových nákladoch úveru vo forme miery vypočítanej podľa jednotného matematického vzorca má preto podstatný význam. Na jednej strane táto informácia prispieva k transparentnosti trhu v rozsahu, v akom spotrebiteľovi umožňuje porovnať ponuky úverov. Na druhej strane mu umožňuje posúdiť rozsah jeho záväzku (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. marca 2004, Cofinoga, C-264/02, EU:C:2004:127, bod 26, a uznesenie zo 16. novembra 2010, Pohotovosť, C-76/10, EU:C:2010:685, bod 70).

46. O tom, že ide o kľúčové údaje svedčí koniec koncov aj to, že aj po novele zákona o spotrebiteľských úveroch uskutočnenej zákonom č.279/2017 Z.z. ktorá zohľadňuje závery Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bíróová, a ktorá v nadväznosti naň upravuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a upravuje okolnosti, za ktorých sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, a to práve za účelom zabezpečenia súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "smernica 2008/48/ES") ostáva správne uvedenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podmienkou vzniku nároku veriteľa na úroky a poplatky. Aj po tejto novele sa totiž za bezúročný a

bez poplatkov bude považovať úver, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a ak tam nie je uvedená celková výška spotrebiteľského úveru.

47. Prípady, kedy súčasťou istiny úveru sú aj náklady spojené s poskytnutím úveru judikatúra (viď napr. vyššie uvedené uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. sp.zn.20Co/126/2016) už vo viacerých prípadoch kvalifikovala ako nekalú obchodnú praktiku zdôrazňujúc následne ten aspekt, že výkon práv nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi a o takýto prípad ide aj vtedy, ak sa právo uplatňuje po použití nekalej obchodnej praktiky (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

48. Je teda zrejmé, že v tu súdnej veci jednalo sa v skutočnosti o úver vo výške len 6.400,-eur, reálne teda poskytnutá bola v prospech žalovaných dlžníkov len taká suma. Žalobca po výzve súdu dňa 06.03.2020 oznámil, že žalovaní poukázali v prospech medziúveru celkové finančné prostriedky v sume 2.710,03 eur, ktorá bola započítaná na úhradu úrokov z medziúveru vo výške 1.953,55 eur, poplatku za vedenie účtu 29,-eur a v prospech istiny medziúveru sumu 677,48 eur zo stavebného sporenia, ktorá bola zhodnotená sporením, preto pri zosplatnení zarátali až sumu 855,08 eur a suma 50,-eur uhradená dňa 23.07.2018 bola započítaná na istinu medziúveru. Žalovaní nepopreli, že na úhradu nárokov z tejto zmluvy zaplatili žalobcovi len túto sumu. Nakoľko sa jedná o bezúročný a bezpoplatkový úver, súd časť úhrad započítaných žalobcom na úroky (1.953,55 eur) a poplatky (29,-eur) započítal na úhradu istiny (6.400,-eur - 1.953,55 eur - 29,-eur sa rovná 4.417,45 eur). Po započítaní sumy 855,08 eur zo stavebného sporenia uskutočnenom samotným žalobcom titulom čiastočného vyrovnania medziúveru a započítaní sumy 50,-eur uhradenej žalovanými po zosplatnení úveru tak dlh žalovaných na istine bezúročného a bezpoplatkového úveru je 3.512,37 eur (4.417,45 eur - 855,08 eur - 50 eur).

49. Preto ako dôvodnú súd žalobu uznal v rozsahu zaplatenia istiny 3.512,37 eur a úroku z omeškania zo sumy istiny, pričom za nedôvodný považoval nárok žalobcu na zaplatenie úrokov (tak do splatnosti ako aj po splatnosti), a to vzhľadom na bezúročnosť úveru.

50. Žalobca v žalobe uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne od 20.02.2018, pričom za základ z ktorého počítal úroky z omeškania označil istinu 5.864,05 eur.

51. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

52. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

53. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

54. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

55. Žalobca, vychádzajúc zo žaloby určil začiatok omeškania žalovaných od ktorého požadoval úrok z omeškania na deň 20.02.2018 na základe toho, že v dôsledku omeškania s úhradou ich záväzkov úver dňa 19.02.2018 predčasne zosplatnil.

56. V súdnej veci sa jednalo o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa v zmysle tejto zmluvy malo uskutočniť v splátkach, preto ak veriteľ chcel žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, bol povinný postupovať podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného v tom čase. Podľa tohto zákonného ustanovenia, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20120301>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalobca v tomto prípade preukázal dodržanie týchto podmienok, ktoré v zmysle predmetného

ustanovenia zákona bolo treba splniť, aby bolo možné žiadať predčasné splatenie úveru. Keďže výška splátok úveru bola jasne dohodnutá v zmluve, žalovaní ju po posúdení svojich možností akceptovali, zásadám logického usporiadania vzťahov zodpovedá záver, že bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru prejavila by sa tu nie v nižšej výške mesačnej splátky, ale v skrátaní doby splácania úveru. Žalovaní pri splácaní splátok v dohodnutej výške splácali by v skutočnosti len čistú istinu úveru, ktorú by splatili skôr ako je uvedené v zmluve. Žalovaní meškali so splátkami, žalobca predložil súdu upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 10.01.2018 s dôkazom (doručenkami) o jeho doručení každému zo žalovaných na dôkaz upozornenia žalovaných na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a tiež oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 19.02.2018 s doručenkami. Žalovaní podmienky predčasného zosplatenia úveru ani toto samotné ani nerozporovali.

57. Žalobcom požadovaná sadzba úroku z omeškania nie je v rozpore so sadzbou úroku z omeškania určenou podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaní odo dňa 20.02.2018 preukázateľne boli v omeškani so zaplatením nevrátenej istiny bezúročného a bezpoplatkového úveru, ktorá v tom čase bola vo výške 3.562,37 eur a po zaplatení sumy 50,-eur dňa 23.07.2018 ich omeškanie trvá so zaplatením sumy 3.512,37 eur, uložil im súd spolu so sumou 3.512,37 eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.562,37 eur od 20.02.2018 do 23.07.2018 a zo sumy 3.512,37 eur od 24.07.2018 do zaplatenia tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

58. V priebehu konania nebolo ničím spochybnené, že žalovaní sumu 3.512,37 eur žalobcovi do dňa podania žaloby, ani do dňa vyhlásenia rozsudku nezaplatili. Nespochybnili to ani samotní žalovaní. Preto v časti o zaplatenie sumy 3.512,37 eur a úroku z omeškania uvedeného vo výroku rozsudku súd žalobe vyhovel. V prevyšujúcej časti ju ako nedôvodnú zamietol.

59. Keďže žalovaní podali žiadosť o povolenie splácať prisúdenú sumu v splátkach, súd preskúmal túto žiadosť a využijúc právo vyplývajúce mu z ust. § 232 ods.3 a 4 Civilného sporového poriadku povolil žalovaným platiť žalobcovi prisúdenú sumu s príslušenstvom v splátkach vo výške 60,-eur mesačne. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 11.10.2019 uviedol, že akceptoval by vrátenie žalovanej sumy v splátkach vo výške 130,-eur mesačne. Ním navrhovaná výška splátky vychádzala však zo sumy nárokov (istina až 5.814,05 eur s príslušenstvom) z ktorých súd žalobcovi prisúdil len časť (istinu len 3.512,37 eur s príslušenstvom), teda cca polovicu žiadaného nároku, čo vo vzťahu k dĺžke splatenia očakávanej žalobcom pri súhlase so splátkami 130,-eur mesačne (pri takmer dvojnásobnej výške nároku) odôvodňovalo povolenie splácania dlhu žalovaným v splátkach po 60,-eur mesačne. Súd má za to, že vzhľadom na ničím nespochybnené pomery žalovaných tak ako ich špecifikovala žalovaná v 1./ rade na pojednávaní pri svojom výsluchu a ako vyplývajú aj z ňou predložených lekárskeho správ o zdravotnom stave a z odpovede na lustráciu žalovaných v Registri obyvateľov SR a v registri Sociálnej poisťovne (§ 295 CSP), keď žalovaní majú 5 ročné maloleté dieťa, v registri Sociálnej poisťovne sú evidovaní ako osoby bez príjmu zo zamestnania, žalovaná v 1./ rade ako osoba starajúca sa o dieťa do 6 rokov, pričom súdu z jeho činnosti (z veci 10Csp/88/2019) je známe, že žalovaní majú voči žalobcovi aj ďalší dlh, ktorý musia splácať, s prihliadnutím na výšku dlžnej sumy a dĺžku omeškania s jej zaplatením splátkou, ktorá zodpovedá zásade spravodlivej ochrany práv vyjadrenou v čl. 2 Civilného sporového poriadku pri súčasnom určení, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas nastane splatnosť celého plnenia je splátka vo výške 60,-eur mesačne. Nižšiu splátku nebolo možné povoliť, lebo vzhľadom na výšku dlhu a narastajúceho príslušenstva v podobe úrokov z omeškania nižšia výška splátky nezabezpečovala by reálne uspokojenie veriteľa v primeranom čase a nezodpovedala by požiadavke na spravodlivú ochranu práv žalobcu. Ani vyššiu splátku ale nebolo možné povoliť vzhľadom na pomery žalovaných. Vo vzťahu k výške splátky uvedenej v úverovej zmluve súd uvádza, že tá zahŕňala aj úroky na ktoré žalobcovi nárok nevznikol, preto nemôže tu byť smerodajná pre posúdenie primeranosti výšky splátky povolenej žalovaným na splácanie bezúročného a bezpoplatkového úveru súdom. Z vyššie uvedených dôvodov súd povolil splátky vo výške 60,-eur mesačne, keďže práve v tejto výške podľa názoru súdu ide o primeranú výšku splátky k výške dlhu a všetkým vyššie uvedeným okolnostiam sporu a rešpektujúcu požiadavku spravodlivej ochrany práv tak na strane žalobcu, ktorý ako veľká banka nebude tým neprimerane zasiahnutý vo svojich pomeroch a právach, ako i žalovaných a tiež požiadavku zohľadniť sociálne postavenie strán sporu (článok 6 odsek 2 základných princípov CSP).

60. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.2 CSP. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá, tak žalobca

ako i žalovaní boli teda v časti úspešní, v časti neúspešní. Pri výpočte pomeru úspechu strán vo veci pre účel rozhodnutia o trovách konania súd za základ na jeho určenie vzal tak žalovanú pohľadávku - istinu, ako aj žalované príslušenstvo pohľadávky- úrok a úrok z omeškania (v tejto súvislosti vid' napr. Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27.4.2004 sp.zn.1MCdo 1/2004, Zbierka Stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky SR 4/2005 alebo uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn.6Co/227/2011). Súd sa plne stotožňuje s právnym názorom prezentovaným aj vo vyššie uvedených rozhodnutiach vyšších súdov, v zmysle ktorého procesný úspech žalobcu v časti týkajúcej sa celej žalovanej pohľadávky a jeho neúspech iba v príslušenstve žalovanej pohľadávky (v úrokoch z omeškania) nemožno v odôvodnených prípadoch (pri rozhodovaní o náhrade trov konania) považovať za „neúspech v pomerne nepatrnej časti“, ale za „čiastočný úspech“ (citované z Rozsudku Najvyššieho súdu SR z 27.4.2004 sp.zn.1MCdo 1/2004, Zbierka Stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky SR 4/2005).

61. Pre úplnosť je treba uviesť, že i keď vyššie spomenuté súdne rozhodnutia vychádzajú z procesnej právnej úpravy obsiahnutej v Občianskom súdnom poriadku, sú stále plne aktuálne a použiteľné aj na rozhodnutie o trovách konania v režime nového Civilného sporového poriadku. K tomu podporne pozri napr. Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku- Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 926 s, cit. "Nepatrný neúspech Civilný sporový poriadok aktuálne nepozná, zohľadňuje sa teda každý neúspech, a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky".

62. Podporne v súvislosti s vyššie uvedeným záverom súd poukazuje tiež na uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky I.ÚS 56/2017-12 (už v súvislosti s výpočtom pomeru úspechu a neúspechu strán podľa aktuálneho Civilného sporového poriadku) alebo I.ÚS 31/2014-9. Súd v súvislosti s názorom, že aj neúspech len v časti príslušenstva pohľadávky je nutné považovať za čiastočný neúspech a zohľadniť ho pri rozhodovaní o trovách konania dáva do pozornosti tiež rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn.16Co/18/2017 alebo 4Co/114/2017.

63. Nie je pritom podľa názoru súdu vôbec podstatné, či žalobca príslušenstvo pohľadávky vo svojej žalobe vyčíslil, kapitalizoval, alebo či ho žiadal „do zaplatenia“, nakoľko rozhodujúce je len to, či ho zaplatiť žiada alebo nie. Odporovalo by základnej logike, ak by do úspechu či neúspechu žalobcu nemalo byť príslušenstvo pohľadávky poňaté len z dôvodu, že žalobca, hoci jeho zaplatenie žiada (a tak v prípade úspechu žaloby v tejto časti by ho žalovaný aj musel zaplatiť) uviedol, že žiada ho „do zaplatenia“, keďže § 217 ods.1 CSP v takom prípade odkazuje na stav v čase vyhlásenia rozsudku. Je na výlučnom rozhodnutí žalobcu aké nároky v žalobe uplatní, pričom si musí byť vedomý všetkých dôsledkov z toho vyplývajúcich vrátane dôsledkov na rozhodnutie o trovách konania v prípade, že v niektorom z nárokov nebude úspešný vôbec alebo len v časti. Podľa názoru súdu aj vzhľadom na účel Civilného sporového poriadku a jeho ciele premietnuté napr. do takých jeho základných princípov ako sú upravené v článku 2, 3 či 5 Civilného sporového poriadku nemôže mať v tomto zákone žiadnu oporu taký jeho výklad, ktorý by žalobcov priam nabádal „skúšať“ na príslušenstve pohľadávky v podobe úrokov a úrokov z omeškania uplatňovať akokoľvek vysoké nároky, často podstatne prevyšujúce samotnú sumu žalovanej istiny s vedomím, že ich prípadné nepriznanie nebude mať žiaden odraz v rozhodnutí o trovách konania.

64. V danom prípade žalovaná istina s príslušenstvom kapitalizovaným ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 217 ods.1 veta prvá CSP) činí 7.388,81 eur (5.814,05 eur ako v petite žaloby žiadaná istina + 886,39 eur ako ku dňu vyhlásenia rozsudku vypočítaný úrok 6,69 % ročne zo sumy 5.644,92 eur od 20.02.2018 do 23.07.2018 a zo sumy 5.594,92 eur od 24.07.2018 + 688,37 eur ako ku dňu vyhlásenia rozsudku vypočítaný úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 5.864,05 eur od 20.02.2018 do 23.07.2018 a zo sumy 5.814,05 eur od 24.07.2018).

65. Prisúdená istina s príslušenstvom kapitalizovaným ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 217 ods.1 veta prvá CSP) činí 3.928,65 eur (3.512,37 eur ako prisúdená istina + 433,16 eur ako ku dňu vyhlásenia rozsudku vypočítaný úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 3.562,37 eur od 20.02.2018 do 23.07.2018 a zo sumy 3.512,37 eur od 24.07.2018).

66. Žalobca tak bol vo veci úspešný v rozsahu 53,17 %, žalovaní boli vo veci úspešní v rozsahu 46,83 %, pomer úspechu a neúspechu strán v spore je teda cca pol na pol. Preto súd v zmysle § 255 ods. 2 CSP rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.